ANGELUS 24.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín
Vydává P. Jan FRANTA pro vnitřní potřebu farností
12. června 2011 – SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

Přijď Duchu Svatý

Číslo sedm se objevuje v Bibli hned v první zprávě o počátku Božího stvořitelského díla. Bůh v šesti dnech stvořil veškerý svět, sedmý den dokončil své dílo a tento den požehnal. Číslo sedm tak nabylo od počátku posvátného charakteru a je v něm obsažen symbol naplnění a dokonalosti. Počet sedm se stal významným číslem starozákonního dění i liturgie. Objevuje se v příkazu sedmerého očišťování. Vrchol naplnění a dokonání pak představuje sedminásobný počet sedmi: 7 * 7 + 1 představovalo velké starozákonní jubileum, které také připomínalo, že to byl právě 50. den po přechodu Rudého moře, kdy Hospodin zjevil na Sinaji svůj Zákon a uzavřel smlouvu se svým vyvoleným lidem. Posvátná sedmička vstoupila zcela přirozeně i do Nového zákona, ve kterém známe např. sedmero svátostí, sedm hlavních ctností a sedm hlavních hříchů a sedm skutků milosrdenství.

Novozákonním naplněním předobrazu přechodu Rudého moře je oslava Kristova velikonočního vítězství nad smrtí a hříchem, po kterém rovněž v 50. den uzavírá Pán svou novou smlouvu s Božím lidem, když o Letnicích vdechne nový život své Církvi, aby Duch Boží byl nadále trvale přítomen ve světě a dokonával dílo spásy.

Jak mocné je jeho působení, ukázal názorně již v den prvních Letnic. Jestliže ten den ráno byli ještě apoštolové uzavřeni v hořejší místnosti pro strach před židy a farizejská lež úspěšně potlačovala každou vzpomínku na proroka z Nazareta, již dopoledne mohli lidé, kteří přišli do Jeruzaléma z celého tehdejšího světa a byli přivoláni hukotem větru, slyšet od apoštolů radostnou zvěst a ještě ten den se k apoštolům připojilo svátostí křtu na tři tisíce lidí. „Duch Páně naplnil veškerou zemi, ten, který udržuje všechno bytí a zná každou řeč," tak zpívá církev v introitu dnešní slavnosti. Církev je jeho nadpřirozená spásná instituce, která je předsíní nebe na zemi. Oživována Duchem Svatým přijímá od něho jeho vlastnosti: je svatá, protože Duch je zdrojem veškeré svatosti. Je vpravdě osvícená a neomylná, protože Duch je pramenem veškeré pravdy a světla. Je jedna, protože Duch je jeden jediný. V ní a jedině v ní Duch učí a posvěcuje všechna pokolení až

do skonání světa. Abychom se stali účastníky jeho darů a milostí, vyžaduje od nás otevřenost k jeho hlasu a jeho světlu. Musíme přijmout jeho vedení, které uskutečňuje svými prostředky a svými posvěcenými zástupci. Pozoruhodná jednota všech částí církve na celém světě je velkým protikladem roztříštěných a rozporných sil, kterým po celá staletí neochvějně vzdoruje. I v nejkritičtějších okamžicích dějin se však jasně projevuje, že její moc Ducha Božího je silnější než všechna lidská moc.

Letnice nejsou jen připomínkou nebo památkou vzdálené události, ale jsou vždy také obnoveným a trvalým vylitím milosti, lásky a světla. Se skutečností, že je to právě tento Duch, který „všechno ve všech působí", vždy kontrastuje skutečnost, jak zůstává skrytý, nepoznaný a neznámý. Jako by tato třetí Božská Osoba měla být vzorem nejvyšší skromnosti a nenápadnosti. Duch nám nezjevuje sám sebe, ale zahrnuje nás hojně plody svého světla, svých milostí. Když chtěl autor svatodušní sekvence Veni Sancte Spiritus vystihnout podstatu tohoto Božího Ducha, nezbylo mu než vypočítat všechno to, co v nás svou milostí působí a jak se jeho působení projevuje.

A nejsou to jakékoliv milosti. Všechny mají jeden jediný zdroj a vzor, samotnou podstatu života Božské Trojice. Duch Svatý je onen život, jímž žije Otec a Syn, z nichž obou vychází, je životem v samém nitru a zdroji Života. I když je pravda, že Trojici a její život nikdy nepronikneme a nepochopíme, je naším posláním ponořit se do tohoto tajemství natolik, nakolik jsme toho schopni. Zve nás k tomu sám Duch, abychom v plnosti jeho světla a z konfrontace své vlastní nedostatečnosti a ubohosti poznávali paradoxně svou velikost. Ta velikost je v tom, že se můžeme nechat oživovat a vést Tím, který je sám ve své Osobě a podstatě Život a Láska.

Proč však člověk tento Život a Lásku tak často pyšně odmítá a bere si za vůdce svou vlastní „osvícenost", která je jejich opakem? Děje se tak působením jiného ducha, vraha, otce lži a ducha tmy. Kéž by to byla jen tma, ale ona je to matoucí směs světla a tmy a opojná vize zvrácených a na hlavu postavených hodnot. Výsledek odboje proti tomu, který je Život, nemůže být jiný než tragický: je jím současná kultura, která neodvratně směřuje ke smrti. Velebená demokracie stojí před neřešitelnými problémy v nekončícím bludném kruhu konfliktů, které ukazují, kam vede odmítání Ducha pravdy. Jak nemohoucí je člověk bez Ducha Svatého! Ani po dvou „osvícených staletích", kdy tolik jeho smělých plánů nekončí jinak než tragickým krachem, není schopen se poučit a uznat, že jeho kult rozumu, sobectví a chtivosti nikam nevede.

„Přijď, Duchu Svatý, naplň srdce svých věrných a vlij do nich oheň své lásky!" Učiň nás svými posly a svědky uprostřed světa hříšného a zvráceného, obnov divy, opakuj zázraky, aby svět uvěřil, že jsi Pravda, Život a Láska, obnov tvář země, aby v Tobě našla to, co tak marně hledá tam, kde to nemůže najít: tolik vytouženou blaženost a pokoj srdce.

Z časopisu Světlo

92. POVINNOSTI STAVU A POVOLÁNÍ

269. Co napsal svatý apoštol Pavel o práci?
Svatý apoštol Pavel napsal o práci: „Nechce-li kdo pracovat ať její!“ (2. Soluň. 3, 10)

270. Jak máme pracovat?
Máme pracovat svědomitě a trpělivě.

271. Čím můžeme každou práci posvětit?
Každou práci můžeme posvětit dobrým úmyslem.

Volba stavu a povolání. - Člověk má před sebou otevřené tři stavy: Stav svobodný ve světě, stav manželský a stav kněžský. Životních povolání má před sebou mnoho. Na správné volbě stavu a povolání závisí životní štěstí a také věčná spása. Než si zvolíš stav a povolání, zvažuj po delší dobu, nejlépe před svatostánkem: V kterém stavu a povolání budu moci nejvíce dobrého vykonat pro vlastní spásu i pro spásu jiných a v kterém se mi bude nejlépe umírat? Pros Ducha Svatého o osvícení a také se modlívej k Panně Marii, která je Matkou dobré rady, ke svatému Josefu a ke svému andělu strážnému. Poraď se i s rodiči a se zpovědníkem. Bůh chce, aby lidé byli rozděleni na různé stavy a povolání. Je zapotřebí každý stav a povolání. Jednotlivé stavy a povolání se mají vzájemně doplňovat a vzájemně si pomáhat.

Povinnost práce. - Jsme povinni pracovat, protože Bůh práci přikazuje a práce přináší požehnání. Bůh přikázal práci již prvnímu člověku. V Písmu svatém čteme, že Bůh zavedl Adama do ráje, „aby jej vzdělával a hleděl si ho“, (Gn. 2, 15) to znamená, aby pracoval. Práce tedy není trestem za hřích. Po hříchu se stala práce ovšem značně obtížnější a právě ta obtíž se stala pokáním: „V potu tváře budeš jísti chléb, dokud se nevrátíš do země, ze které jsi vzat.“ (Gn. 3, 19) Písmo svaté přikazuje: „Šest dní budeš pracovat.“ (Gn. 5, 13) Pán Ježíš pracoval v nazaretské dílně až do svého třicátého roku, a potom působil veřejně tři roky jako učitel Božího zákona. On nám dal nejkrásnější příklad, jak máme i my pracovat, ať tělesně nebo duševně svědomitě, trpělivě a svou práci posvěcovat dobrým úmyslem.

Práce přináší požehnání pro život pozemský, udržuje tělo i duši ve zdraví, chrání před dlouhou chvílí a před nespokojeností. Práce opatřuje člověku potřebnou obživu a pomáhá k blahobytu všem. Práce přináší požehnání i pro život věčný. Práce, kterou konáme v milosti posvěcující a s dobrým úmyslem (z lásky k Bohu, za pokání, na ty úmysly, na které se modlíme), je záslužná pro nebe. Pilná práce chrání i před mnohým pokušením a před hříchem. Zvláště práce namáhavá je pokáním za hříchy. Proto s chutí ruku k dílu a srdce k Bohu! Modli se a pracuj! V každém stavu a povolání ukládá Bůh zvláštní povinnosti.

*

Podívej se na hodinový stroj. Každé kolečko má své místo a tak hodiny mohou správně jít. Podobně i tobě je určen od Boha jistý stav a povolání. Jen tehdy můžeš být opravdu šťasten, když budeš v tomto stavu a povolání, k němuž tě určil Bůh. Svůj

budoucí stav a povolání můžeš poznat podle toho, že ti Bůh k tomuto povolání dal schopnost a také náklonnost. Když se budeš radit nejen sám se sebou, ale i se svými nejbližšími a zvlášť s Bohem, jistě se rozhodneš dobře.

POŘAD BOHOSLUŽEB 5. 6. – 12. 6. 2011:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 12. 6.	SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO	Hustopeče	8:00	za Cecílii Kopřivovou, zetě Vratislava, mžl, br, rod Škrhlovy a ž a + r
		Špičky	9:30	za r Kuchařovu, Polednovu, ž r a DO
		Bělotín	11:00	za farníky
Pondělí 13. 6.	Sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve	Hustopeče	18:00	za Antonína Bubíka, rod 2 str, Ludmilu Biskupovou, ž a + r
Středa 15. 6.		Černotín	17:00	za + rod Enenklovy a ž r
		Špičky	18:00	za + Jaroslava Strnadla, mžku, d, + r a DO
Čtvrtek 16. 6.	ADORAČNÍ DEN (Bělotín)	Bělotín	14:00	Výstav Svátosti oltářní
			18:00	za farníky a kněze
Pátek 17. 6.		Hustopeče	15:00	pohřeb Ferdinanda Mročka
			18:00	za Josefa Pivodu, mžku a s
Sobota 18. 6.		Špičky	18:00	za Marii Schindlerovou, mžl, ž a + r
Neděle 19. 6.	NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	Hustopeče	8:00	za P. Josefa Kropáče k 25. výročí úmrtí a všechny kněze zde působící
		Černotín	9:30	za děti jdoucí k 1. sv. přijímání
		Bělotín	11:00	za ž a + r Tedlovu, Heinzovu a staříčky Kleiberovy